

BLVRD VANDAAG

gazet van kippenvel voor de dunhuidigen die ontroering niet mijden

foto Karin Jonkers

ALLES GEGEVEN

Kleedkamer Bij Katrien 22.48 uur

Durven ze dat, dansers en acteurs? In de eerste seconden na hun voorstelling voor de camera? Ja, zulke helden en heldinnen bestaan. Voor 'Alles gegeven' laten ze zich zien. All the way.

Lisaboa heeft een streepje voor.

Haar moeder, die vanavond uit de dood is opgestaan, heeft het met een vingerstreek op haar neus aangebracht. Wit. Want de dood is nooit zwart bij Kuiperskaai. Na 105 minuten liefhebben en de hemel stuk spelen, kijkt Lisaboa vuur-

torenhelder uit haar ogen. Mocht je een schip zijn, dan durf je op haar te varen. Niet dat ze een kalme zee belooft. Integendeel. Haar *Winter's Tale* – een radicale versie van Shakespeares stuk – zit vol onderstromen. Net als haar ogen. Die zeggen:

je kunt met één teen de zee in of voluit. Zie maar. Het is aan u, badgast. Zo meteen gaat Lisaboa douchen. Net als de zeven andere Kuiperskaaiers. Dan spoelt ze de dood van haar gezicht. Leven wil Lisaboa. Voluit. Zelfs zonder streepje voor. [EA]

Lisaboa & Kuiperskaai |
The Winter's Tale | Bij Katrien
[voormalig Theater Bis] |
dinsdag 9 augustus 21.00 uur |
105 minuten

Aanslag

Er was een tijd dat aanslag een tamelijk onschuldig woord was. Je had drie categorieën. De eerste: het aanslaan van een toets op een typemachine, waarna een letterarmpje een inktlint en papier raakte. De tweede: vuil/kalk in badkuipen en wasmachines of op tuintegels. De derde: de brief van de Belastingdienst waarin

de inspecteur meldde hoeveel geld je aan de staatskas verschuldigd was. Sinds het begin van deze eeuw heeft de vierde betekenis van aanslag de andere verdrongen. Tuurlijk, ook in de vorige eeuw was er sprake van bommen en granaten – niet alleen in de tekstballonnen van kapitein Haddock. Maar na Elf September, een datum die niet langer een jaar-

tal nodig heeft, lijkt het epidemisch. Barcelona, Londen en Parijs. Bagdad, Beirut, Kabul. Maar ook Brussel, Orlando en Nice. Elke aanslag botst knalhard met de geest van festivals als Boulevard. Omdat de plegers ervan – kluizenaarswolven of niet – vrijheid willen knakken. Ben ik tegenstander van aanslagen? Nee. Ik ram hard op toetsenborden,

schrob zingend badkamertegels. Ook betaal ik opgewekt m'n aanslagen voor gemakkelijksbelasting. Die zijn hoog omdat ik – zeker in kringen van de PVV – nog volop humor zie. Maar het meest houd ik van aanslagen die theatermakers plegen. Vaak in het donker, waar grote aantallen mensen samenzijn. Aanslagen op onze verbeeldingskracht. [Eric Alink]

foto Karin Jonkers

Stel je voor – een liefdesleven

Tilt is dé literaire organisatie van Brabant. Zij versterkt het schrijversklimaat en organiseert jaarlijks het literaire festival TiLT – zie ook www.tilt.nu. Op verzoek van de redactie bezoeken Tilt-schrijvers Theaterfestival Boulevard. Vandaag: Vicky Francken [27], woont in Utrecht en schrijft gedichten die o.a. werden gepubliceerd in Hollands Maandblad, De Revisor en Tirade. In 2017 verschijnt haar debuutbundel *Röntgenfotomodel* bij uitgeverij De Bezige Bij. Op verzoek van de redactie bezocht ze de voorstelling *Therapie* van Julie Cafmeyer.

Op zondagavond naar therapie. En wel samen met nog een twintigtal anderen. Zonder therapeut overigens, maar wij komen dan ook niet om hulp vragen. Dat doet de actrice die zegt zichzelf te zijn. Als publiek brengen wij een schat aan levenservaring mee en zijn we vast allen experts op het gebied van de liefde, stelt ze. Ik vraag me af wanneer je een expert op het gebied van de liefde bent. Als je veel liefdesrelaties hebt gehad? – of getuigt dat juist van het feit dat je veel ‘oefenmateriaal’ nodig had voordat je echt ‘slaagde’

in liefhebben? Dat lijkt, volgens mij ten onrechte, te veronderstellen dat liefde pas geslaagd is als ze geen einde kent. En kan iemand die gelukkig is met zijn eerste en huidige geliefde zich dan weer geen expert noemen omdat die ervaring ‘beperkt’ is, namelijk letterlijk tot één partner? – terwijl deze persoon misschien juist weet hoe de liefde (voor hem/haar en zijn/haar partner) werkt, het is immers een liefde die tot op heden tegen sleur en de tand des tijds bestand is gebleken. Misschien is niemand het. Of juist iedereen en worden we zo geboren: zonder liefde, zorg en aandacht kan een klein mensje letterlijk niet leven.

Als we ouder worden leren we steeds beter voor onszelf zorgen. Een gebrek aan liefde is dan niet meer dodelijk, althans, niet direct. Wel intens pijnlijk. Daarom is *De Therapie* van Julie Cafmeyer een interessant theaterexperiment: er wordt kwetsbaarheid getoond én gespeeld, verborgen en gedeeld. Niet alleen door de actrice, maar ook door het publiek. We proberen te helpen (of vellen toch te snel een oordeel) maar we zijn in ieder geval niet objectief. Onze subjectiviteit is het bewijs van betrokkenheid. We maken ons een voorstelling – van het liefdesleven van Julie. En daarmee stiekem ook van dat van ons.

VANDAAG 500 JAAR BEGRAVEN
Met Jeroen Bosch had Berry niet veel. Met schilders *an sich* niet en met deze al helemaal niet. Het feit dat ze in dezelfde stad geboren waren en waarschijnlijk ook in dezelfde stad zouden sterven deed daar niets aan af. Bovendien, het was nog maar de vraag waar Jeroen, Jheronimus, ‘Hiëronymus’ zoals zijn vader hem placht te noemen, waar die gestorven was. Waar hij begraven lag, hadden ze net zo min onthouden.
“Waarschijnlijk aan de kant van de rijken” had zijn vader hem verteld. Dus daar, in het gras aan de Choorstraat, legde Berry elk jaar de bloemen neer. Omdat iemand het moest doen en zijn vader het zelf niet meer kon. Bovendien was het een kleine moeite. De enige kunst was om het boeket ieder jaar op een andere plek te leggen. Zo zouden ze vast een keer op – of in elk geval heel dichtbij – Hiëronymus’ buik terechtkomen. Misschien wel precies op. [MD]

WATER
“De meeste mensen laat ik maar even met rust. Ze zijn na de ervaring helemaal in zichzelf gekeerd en kunnen nog niet echt praten, maar met een glaasje water maak ik ze bijna altijd blij.” Eén van de hosts van *WOLK* vangt de bezoekers van de installatie op wanneer ze naarbuiten komen. Gedurende de tocht omhoog zijn levensvragen en dilemma’s opgeworpen: *Ik ben een goed mens/ik ben niet zo’n goed mens* of *Voor wie doe je wat je doet?* De installatie doet denken aan een achtbaan, maar dan eentje die door je eigen gedachten raast. Dat maakt indruk, blijkt uit de reacties. Sommige bezoekers komen gejaagd aan. Ze komen net uit een andere voorstelling of zijn maar precies op tijd omdat ze de ingang niet vinden konden. Maar je moet wel echt een *diehard* zijn als je door de reis naarboven niet tot jezelf komt. Bijna iedereen is blij dat hij of zij een vraag met zich mee kan nemen de dag door. Vooral *Wie ben ik? En dan echt wie, niet wát?* confronteert. Vanwege het onderweg verloren traanvocht is het glaasje water op het dak van de berg – of het PsyQ-gebouw aan de Parallelweg zo je wilt – extra welkom. [MD]

foto Karin Jonkers

ontwerp Pascal Leboucq

IRAN GOES BOULEVARD
Sinds zondag hebben we vier internationale gasten op Boulevard. Programmeurs en theaterproducenten uit Iran, Frankrijk, Slovenië en Engeland trekken drie dagen lang over het festival. Mehrdad Rayani-Makhsous uit Teheran (Iran) was maandagmiddag te gast in de talkshow in het Josephkwartier en sprak met Emke Idema over theater in Iran. Vanwege de cultuur en het geloof gelden daar allerlei beperkingen, ook op het podium. Over gevoelige onderwerpen wordt niet gesproken, sommige handelingen zijn verboden. Zo mag een man een vrouw op het podium niet aanraken. De censuur mag absoluut niet gebagatelliseerd worden, stelt Mehrdad. Maar een schrale troost: het wakkert creativiteit aan. “Als ik jou geen hand mag schudden, moeten we iets anders verzinnen om het publiek te verduidelijken dat we elkaar kennen”, legt hij Emke uit. Hij knipt zijn vingers in de ruimte tussen hen in – daar waar normaliter de handdruk zou plaatsvinden – en vraagt haar hetzelfde te doen. “Dat ziet er spannender uit dan gewoon een hand geven, vind je niet?” Hetzelfde geldt voor tekst. Als je iets niet direct mag zeggen, moet je een manier vinden om het uit te spreken – maar niet letterlijk. “Find artistic ways to get around it.” Op die manier kunnen westerse klassiekers als Shakespeare en Ibsen óók in Iran worden opgevoerd.” [MD]

VOOR NOP

foto Karin Jonkers

Hou je portemonnee in je zak of tas en ga voor deze gratis activiteiten. Op het festivalplein aan de Parade en daarbuiten. Overzichtje!

FESTIVALPLEIN
v.a. 13.30: Kinderfilmfestival
14.00 uur Monster Colours - Tombs Creatius | Ouderwets spelplezier met kleurrijke houten spelletjes

16.00 uur Skryf - Gijs van Bon | Het apparaatje Skryf schrijft gedichten van zandletters.
v.a. 23.30 uur | Dansen in BLVRD

Theater | Naive Set heldere gitaren, aanstekelijke melodieën en harmonieuze samenzang
Pete Buys corner (voor TadP):
22.00 uur | Singer-songwriter en theatermuzikant Frank van Kasteren.

JOSEPHKWARTIER
15.00 uur Atelier: Yeah but no but Yeah Hilde Elbers / DansBrabant. Met ‘De vloer op met Hilde – Grenssessies’.
Verder: Dichtbij Anna, De Gids en De Stoptrein (3+). Om 23.00 uur de Nachtsessie. Vanavond Paul Nas & Celinda Scheepers.

ELDERS
Verkadefabriek v.a. 11.00 uur | Expo afstudeerders AKV|St. Joost.
Achter het Verguld Harnas, v.a. 21.00 uur | Interactieve dansinstallatie van Dansgezelschap Vloeistof.
Muzerije | Dagelijks korte presentaties van studenten Fontys Hogeschool voor de Kunsten.

foto Jean Philipse

Nico doemt op uit de mistige sixties

Nico van The Velvet Underground is de raadselvrouw over wie Sytske van der Ster een muziektheatervoorstelling wilde maken. She did! Een interview.

Wanneer Sytske binnenkomt, komt er echt iemand binnen. In een Amsterdamse koffietent tref ik een jonge vrouw gewapend met lang rood haar en een ontwapenend heldere blik. Sytske van der Ster is actrice in grote musical, theater, televisie en filmproducties. En ze is regisseuse van *Nico*, over de raadselachtige vrouw die de Parijse en New Yorkse kunst- en modescene van de sixties liet roezemoezen. Ze danste met Bob Dylan, Jim Morrison en John Cale; verhief vals zingen tot nieuwe kunstvorm; negeerde de grootste sterren in The Factory; had een rol in *La Dolce Vita* en stond model voor Coco Chanel.

Hoe ontstond het idee voor Nico?
“Jolanda [Van den Berg, actrice] en ik hebben kinderen van dezelfde leeftijd en wandelen regelmatig naar het badje in het Vondelpark. Op een dag keek ik naar haar en zei: ‘Ik wil een voorstelling over Nico maken en jij moet haar zijn.’ Haha. Ik overviel haar een beetje. Wanneer Jolanda een ruimte binnenkomt, zijn de mensen stil – ze is een verschijning. ‘She’s a lady’, zei Lou Reed over Nico. Dat geldt voor haar ook.” Nico was een beschadigd meisje, een van Andy Warhols Superstars, nimf van The Velvet Underground. “Een vrouw met pijn en faam, met liefde en leed. Ze lijkt zo onaantastbaar en is tegelijkertijd zo ontzettend fragiel. Dat heeft iets magisch. Dat maakt dat Jolanda haar perfect kan neerzetten. She’s a lady, geen femme fatale.”

Helge Slikker verklinkt de mannenliefde?
“Helge staat eigenlijk symbool voor alle mannen in haar leven: haar vader, Jim Morrison, Andy Warhol en ga zo door. Helge en Jolanda geven een eigen sound aan het bestaande Nico-oeuvre. Met mijn persoonlijk favoriet *Fairest of the Season*. We

maken er met tekst, muziek en spel een tijdscapsule van die je terugbrengt naar Nico’s mistige sixties.” [TT]
Sytske van der Ster, Jolanda van den Berg & Helge Slikker | Nico | Festivalplein | wo 10 t/m zo 14 aug. 15.00 – 23.30

De droevige mannengekmaakster
Ex-fotomodel Christa Päffgen alias Nico heeft een grafkelderstem met een trapje erin. De afdalingen zijn vaak in D of E mineur. Schokkerig, donker. Nico heeft niets met zaklampliedjes. Wel met mannen.

Beide zijn verklaarbaar. Rond 1943 sterft haar vader, die in de Wehrmacht dient. Ze is dan zo’n zeven jaar oud. Na de oorlog werkt ze als vijftienjarige tijdelijk op een Amerikaanse luchtmachtbasis in Duitsland, waar een sergeant haar verkracht. De krijgsraad legt hem de doodstraf op. Niet alleen de horreur van de verkrachting zal haar leven blijven overschaduwen, maar ook schuld om de dood van de dader. Nico is ook de Eisköningin uit Duitsland, die als fotomodel furore maakt. Later zal ze vooral als het heroïneliefje van The Velvet Underground bekend raken. Ze

brengt John Cale het hoofd op hol, wijst Lou Reed vele malen af. In 1967 beleeft ze een stormachtige zomerliefde met Jim Morrison, wiens *The End* ze huiveringwekkend covert. In 1980 treedt ze in de T-tuin in Den Bosch op. Schemerzaaltje, vleermuiszorg publiek. Ze zingt kraaienvals, hijgt achter haar harmonium. Na een half uur wankelt de rijzige Nico het podium af, de kleedkamer in. Bij een heroïnedeleer in de Van Heurnstraat wordt witte redding gehaald. Verkwikt hervat Nico na een half uur de arbeid. Bloedstollend mooi concert. Acht jaar later sterft ze op Ibiza – een eiland op een eiland. [EA]

foto Wendelien Daan

De weg kwijt?

Het zijn verwarrende tijden. Gelukkig bent u niet de enige die dat verzucht. Ook leden van de Europese Unie, Wereldbank en Internationaal Monetair Fonds lijken het spoor bijster. Is dat gek? Nee. De Boulevard-programmering is immers

zo veelkantig en ruim dat hij je doet duizelen – of je nu diplomaat in Brussel, bankier in Frankfurt of festivalganger in Nederland bent. Een openbare bekentenis: 354 dagen per jaar weten wij het evenmin. Behalve in augustus. Voor eventjes is je leven bewegwijzerd. Op pad, naar het geluk. Volgt u de gids?

foto Rob Wolvenne

Voor liefhebbers van de getallen 7, 11, 23, 67, 83, 101, 113, onberekenbare liefde, Paolo Giordano, reünies en het werk van theatermaker Floor Huygen [1956-2016]:

Theater Artemis | Priemgeval | di 9 en wo 10 aug 21.00 uur

foto Karin Jonkers

Voor liefhebbers van ijлкоortsen, Shakespeare, punk, Vlaams theater, lust, wildernis, een kijkje-in-het-voormalige-Theater-Bis en actualiteit:

Lisaboa & Kuiperskaai | The Winter’s Tale | di 9 aug. 21.00

foto Jan Dirk van der Burg

Voor liefhebbers van goed voorbereide maar ontsprende informatiebijeenkomsten, Turkije, zomercoups & zomercoups, socioloog Paul Scheffers, de verlokkingen van Istanbul, bitterzoete humor en [re]migratie:

De Lizzy Timmers Groep | De Terugkeer-Turk | di 9 t/m vr 12 aug. 18.30

Voor liefhebbers van ogen-tekortdansen-en-performance, lijfelijkheid, schijn van chaos, multimediale magie, vlagen van ware chaos, harder en verder en going all the way:

United-Cowboys | This is not a sad song | wo 10 t/m za 13 aug. 21.15

foto Jean Philipe

Voor liefhebbers van rafelige havengebiedjes, ontregelend Vlaams theater [al is dat een pleonasme], XXL-blenders, goede tafelgesprekken, voortplantingsdrift, hogere slapstick en spijsverteringsgeluk:

Laika | Piknik Horrifik | di 9 t/m zo 14 aug. 18.30 uur

foto IAMKAT

Voor liefhebbers van goedkope opknappertjes in de Vogezen of Extremadura, nu-of-nooit-momenten, verkeerde keuzes en leedvermaak:

Groenteman & Vrouw | Ik Vertrek, de musical | di 9 aug. 15.00 tot 23.00 uur

foto Kurt Van der Elst

Voor liefhebbers van Willy Alberti, scharrelkippen, Catweazle, dermatologische aandoeningen, kinderen en blokfluitspelende vrouwen:

Theater Artemis | Hoe de grote mensen weggingen en wat er daarna gebeurde [8+] | do 11 t/m za 13 aug. 19.00 en zo 14 aug. 16.00

Voor iedereen die [sluimerende] verlatingangst heeft:

zie de voornoemde voorstelling

Ongemak door schuld

“Ik ontmoette een zestienjarige hoerenjongen in Sri Lanka, die ik met mijn westerse goede bedoelingen van het prostitutiepad wilde trekken”, zegt Dries Verhoeven. “Dat vond de jongen betuttelend. Wie was ik om hem te zeggen wat goed is en wat slecht?”

JOSEPH KWARTIER

Het werk van Dries Verhoeven ontstaat altijd vanuit eigen ongemak, een moment van twijfel over hoe hij de wereld waarneemt. Die twijfel giet hij vervolgens in beeld en woord, zoals bij *Guilty Landscapes*. Deze video-installatie kent een reeks van vier. Tijdens deze editie van Boulevard is de derde te zien. In elk deel bevindt de bezoeker zich in een ruimte waar hij of zij voor acht minuten oog in oog staat met een persoon in een situatie die we van het nieuws herkennen. Een ongebruikelijke, confronterende ontmoeting waarbij de hoofdrolspeler van het *Achtuurjournaal* terugkijkt.

Luie stoel

Om acht uur gaat de televisie aan.

Benen worden op de salontafel geslingerd en we kijken een uitzending lang naar beelden van complexe situaties elders in de wereld. Een aardbeving met desastreuze gevolgen, een stofwolkend oorlogsgebied, aangespoelde vluchtelingen, vrouwenhandel, een onthoofding, arme kindjes in Afrika en loonslaven in Bangladesh. Allemaal ‘frames’, waarin de vermeende slachtoffers die wij zien zich begeven. Want volgens Verhoeven is de nieuwscamera niet neutraal. “Het beeld dat we vormen van de wereld is in steeds grotere mate afkomstig van de media. Het is een uitdaging om onbevooroordeeld te kijken naar de mensen die we geportretteerd zien”, zegt Dries.

Wens

“Het gaat me erom dat de bezoeker medeplichtig wordt aan het werk.” Volgens Verhoeven voelen we ons al schuldig door alle beelden die er voorbijkomen, we worden door de veelheid sociaal overbewust. “Op deze manier is men ook eerder geneigd naar zichzelf te kijken. Anders dan in een museum, waarbij het werk zelf alleen bekeken wordt. In *Guilty Landscapes* kijkt het kunstwerk terug naar de beschouwer. Ik hoop mensen zacht te maken in het kijken naar hardheid.” [TT]

Josephkwartier – zaal Theater Artemis | Dries Verhoeven | *Guilty Landscapes* | t/m 14 aug. | Toegankelijkheid: language no problem, auditieve beperking

foto Karin Jonkers

RIJ 5, STOEL 2

Ergens, op de Boulevard. Altijd rij 5 stoel 2. Die bezoek(st)er(s) klampen we aan. Met vragen die opwellen.

Frank Allard en zijn vriend Aschwin van Leeuwen zitten bij dansvoorstelling *Chotto Desh* van Akram Khan. Beiden zijn doof. Frank en Aschwin bezoeken deze Boulevard allerlei voorstellingen om te zien of die ook geschikt zijn voor mensen die niet of nauwelijks kunnen horen. Maar vandaag zit ook Murphy – van die nare wet – in de zaal: de boventiteling ontbreekt, waardoor ze een deel van het verhaal missen. Wel zijn de beelden enorm indrukwekkend. Vanwege de ontbrekende boventiteling krijgen Frank en Aschwin en alle andere doven/slechthorenden hun geld terug bij de infobalie. Fair play. Vandaag [dinsdag] zal er vanzelfsprekend wel boventiteling zijn. Frank en Aschwin zijn heel blij met het aanbod voor doven en slechthorenden op het festival. Ze hebben er alle vertrouwen in dat de toegankelijkheid van Boulevard voor iedereen alleen maar zal uitbreiden. Maar nu hebben zij dorst, dus drinken en kletsen wij nog wat na op de Parade. [TT]

foto Jean Philipse

Ingezonden mededeling

dans

#ikzieje

Oktober Dansmaand Challenging the Frame

● met o.a:

za 01 okt	T.r.a.s.h., DAU & Trumpstein
di 11 okt	Wim Vandekeybus
vr 21 okt	Introdans
zo 30 okt	Nicole Beutler

Kijk voor het volledige programma vanaf 1 september op www.tilburgdansstad.nl

theaterstilburg.nl

KAARTVERKOOP

Online via www.festivalboulevard.nl

Je kunt kaarten online bestellen en betalen. Meteen daarna krijg je ze digitaal toegestuurd. Zelf even printen. Voor wie dat niet kan of wil: we kunnen de kaarten tot maximaal zeven dagen vóór aanvang van de voorstelling aan je toesturen. Red je dat niet in tijd, laat de kaarten dan klaarleggen aan de kassa van Theater aan de Parade.

Telefonisch

Kaarten kun je ook bestellen via 0900 33 72 72 3 (lokaal tarief). Betaling uitsluitend met Mastercard/Visa.

Aan de kassa

Theater aan de Parade. Adres: Parade 23, 's-Hertogenbosch. Betaling à contant, pinpas, Mastercard, Visacard en de landelijke Podiumkaart. Aan de kassa worden geen administratiekosten berekend. Dat geldt ook voor e-tickets die je zelfgeprint meeneemt.

Openingstijden

Tijdens festival: 13.00 – 22.00 uur. Telefonisch 13.00 – 20.00 uur. Tijdens het festival kun je ook kaarten bij de kassa van het Blvrd Theater op het plein en in de Verkadefabriek [Boschdijkstraat 45] kopen. Betaling uitsluitend met pinpas.

Op locatie

Op locatie zijn nog kaarten te koop indien ze voor die voorstelling nog niet zijn uitverkocht. Informeer bij de Boulevard-informatiekiosk.

PRAKTISCHE ZAKEN

Openingstijden festivalplein [Parade]

13.00 – 00.45 uur. Aanvang programmering vanaf 15.00 uur. Zondag 14 augustus sluit het festivalplein om 23.30 uur.

Gratis Boulevard-pendelbussen

Gratis Boulevard-pendelbussen Theaterfestival Boulevard vindt plaats in en om de stad. Vanaf het centrale festivalplein [de Parade] rijden gratis Boulevard-pendelbussen naar de locaties die niet op loopafstand liggen. Het opstappunt ligt aan de zuidzijde van het festivalplein – tussen Theater aan de Parade en de Peperstraat. Vanaf die plek vertrekken de pendelbussen uiterlijk een half uur vóór aanvang van de voorstelling. Aangezien het een pendeldienst is, kunnen exacte vertrektijden niet weergegeven worden.

Boulevard-infokiosken

In de Boulevard-infokiosk vind je alle info over alle activiteiten tijdens Theaterfestival Boulevard. Of het nu gaat om de laatste Dagkrant, programmaboek

of hoe-heet-die-leuke-acteur-eigenlijk.

COLOFON

Redactie

Eric Alink [hoofdredacteur], Teddy Tops, Coralie den Adel, Jean Philipse, Marron Das, Cathelijne Huijs

Tekst- en fotobijdragen

Vicky Francken

Grafische vormgeving

Karin Jonkers, Mariëlle van der Wardt [Yell & Yonkers]

Productie

Graphiset, Uden

Tips, reacties, verhalen?

dagkrantboulevard@gmail.com

Het BoulevardDagkrantGo-Team. Wij vangen geen Pokémons, maar letters en pixels. Vooral ongetemde. Wow, wat zijn er veel op dit festival!

foto Karin Jonkers

DE LOCATIE

Citadel

Na de val van Den Bosch in 1629 laat Frederik Hendrik een fort bouwen. Deze dwangburcht moet mogelijke opstanden van de Bossche bevolking in de kiem smoren. De angst leeft dat de Spanjaarden met hulp van morrende katholieken de macht zullen heroveren. Het levert de Citadel de bijnaam *De Papenbril* op. Een terzijde: Frederik Hendrik overschatte het rebelse karakter van Bosschenaren. Die komen enkel in opstand na een verbod op bier, krachtermen en relativering.

Tot 1962 fungeert de Citadel als kazernes. Wel moet het verdedigingswerk eind negentiende eeuw een van zijn vijf bastions aan de Zuid-Willemsvaart offeren.

In de jaren zeventig nemen twee jongerensociëteiten en kunstenaars hun intrek. De Citadel verandert in een lustoord voor hippies, schilders en keramisten. Het schapenweilje op het fort komt van pas als nachtelijk minneveld.

In 1982 vestigt het Provinciaal Archief Noord-Brabant zich in het gerestoreerde pand. Tijdelijk zullen de archivissen vrolijke chaos moeten dulden. Van di 9 t/m za 13 aug. beleeft de Citadel XIX van Compagnie KaiETI, André Manuel & Geert Hautekiet.

Plattegrond locaties

- 1 Festivalplein Parade
- 2 Theater aan de Parade
- 3 Verkadefabriek
- 4 Josephkwartier
- 5 Tramkade/Kaaihallen
- 6 Citadel
- 7 Kruihuis
- 8 Kapel Gasthuiskwartier
- 9 Muzerije
- 10 Bank van Leening
- 11 Bij Katrien
- 12 Parkeergarage St. Jan
- 13 Perron 3
- 14 Fort Isabella
- 15 Koning Willem I College
- 16 Sociaal Cultureel Centrum de Helftheuvel
- 17 Landtong, ter hoogte van nr 9.
- 18 Parallelweg 64
- 19 Brabanthallen
- 20 Theaters Tilburg

Dinsdag 9 augustus

Gezelschap voorstelling	locatie	prijs	prijs vriend	voet / bus		13u	14u	15u	16u	17u	18u	19u	20u	21u	22u	23u	24u
Theater Artemis Priemgeval (11+)	Tramkade Kaaihallen	€ 17 € 10	€ 15 € 9	 										21.00			
Lizzy Timmers Groep De Terugkeer-Turk	Sociaal Cultureel Centrum de Helftheuvel	€ 17	€ 15									19.00					
Akram Khan Company Chotto Desh (8+)	Brabanthallen	€ 17 € 10	€ 15 €9									19.00					
Lucas De Man / Pascal Leboucq WOLK (14+) (45 min.)	Parallelweg 64	€ 12,50		 			14.00										
Compagnie KAIET! met André Manuel & Geert Hautekiet XIX	Citadel	€ 17	€ 15	 									20.30 *				
Lisah maakt Roezemoes ETEN	Koning Willem I College	€ 27,50	€ 25								18.00						
Kuiperskaai / Lisaboa Houbrechts The Winter's Tale	Bij Katrien	€ 14	€ 12,50											21.00			
Michiel Deprez Spectrum	Bank van Leening	€ 10	€ 9							17.00		19.30					
Schippers&VanGucht en Het Filiaal Theatermakers Molman (9+)	Parkeergarage St. Jan	€ 9	€ 8				14.00			17.00			20.00				
Diverse kunstenaars Eindexamen expositie AKV St. Joost	Verkadefabriek Entree	Gratis				11.00											
Josephkwartier																	
Nou&Herkauw De Stoptrein (3+)	tuin	Gratis							15.00 - 20.00								
Dries Verhoeven Guilty Landscapes, episode III (8 min.)	Zaal Artemis boven	€ 2,50							15.00								
Julie Cafmeyer De Therapie	Pand 18 studio	€ 10											20.30				
Wild Vlees: Francesca Lazzeri & Tamar Blom When everything is human, the human is an entirely different thing	tuin	€ 14	€ 12,50											21.30			
Sonja Volmer WENTEL (5+) (7 min.)	tuin	€ 2,50								17.00			20.00				
Anna van der Kruis Dicht bij Anna (10-15 min.)	tuin	Gratis									18.00						
Hilde Elbers / Dans Brabant Atelier: Yeah but no but Yeah	Zaal Artemis beneden	Gratis					15.00	16.00				19.00	20.00				
Tafelen met makers Lucas De Man (incl. bezoek installatie Lucas De Man / Pascal Leboucq WOLK (14+))	tuin	€ 39	€ 35							17.30							
Emke Idema Wanda Eyckerman (Priemgeval), Eva Line de Boer (Dit gebeurt.), directeur Fontys Karen Neervoort en Anna van der Kruis.	tuin	Gratis							16.00								
Diverse kunstenaars Nachtsessie: Paul Nas & Celinda Scheepers (Hilde van Uden)	tuin	Gratis															
Festivalplein Parade																	
Muziek, tentjes- en straattheater	Festivalplein Parade	Divers					13.30 - 00.45										
Tuning People en kinderenvandevilla Leeghoofd (4+)	Festivalplein BLVRD Theater	€ 7,50 € 5					14.00										
Artvark Saxophone Quartet & Nijam Rosie Homelands	Festivalplein BLVRD Theater	€ 15	€ 13,50										20.30				
Pete Buys Corner Frank van Kasteren	Festivalplein Food court	Gratis													22.00		
Naive Set	Festivalplein BLVRD Theater	Gratis														23.30	
002Percussion – Meet 002 - See, feel, hear, taste and more...	Muzerije Hofzaal	€ 12	€ 11											21.15			
Liselot van de Geer Met één hand gooi ik confetti (12+)	Muzerije Pleitzaal	€ 12	€ 11									19.30					
Fontys Hogeschool voor de Kunsten Studenten in de etalage	Muzerije Zolder	Gratis											20.30				

 Gratis pendelbus vertrekt 30 minuten voor aanvang van de voorstelling vanaf festivalplein Parade

 Locatie op loopafstand van festivalplein Parade

* Ook beschikbaar als Boulevardroute

 Leenfiets beschikbaar bij Infokiosk

Jupilekker

Meer dan een droog feitje: Theaterfestival Boulevard heeft een vijfjarig contract met sponsor Jupiler getekend. Van de partij waren onder anderen festivaldirecteur Viktorien van Hulst, events manager Frank Etman en algemeen directeur Harm van Esterik. Na afloop bezochten de heren van het bier onder meer de spiegelwandeling *Wentel* in het Josephkwartier, die het evenwichtsorgaan net zo vrolijk op de proef stelt als elf dagen Jupiler. Proost! [EA]

foto Jean Philipse

DE TREND

Ze lacht een tikje verlegen. Want ze heeft een best wel gek beroep. Ziet ze zelf ook in. Coralie den Adel is trendsetter voor de Koepel van Land- en Tuinbouwers, die het eten van groente en fruit propageert. Haar opdracht: ontwikkel trends die tot grotere verkoop van teeltgewassen leiden. Op Lowlands 2015 liep ze drie dagen met kinderbananaatjes in haar oren rond. Toen de band Interpol uit New York haar gag op het podium volgde, zag Coralie haar missie geslaagd. Bij de opening van het Jeroen Bosch-jaar 500 verraste ze met haar Tuin der Linzen, waar het publiek lekker van mocht peuzelen. Nu loopt ze elf dagen op Boulevard rond. Met een emmertje. Daar zit elke dag een andere groente- of fruitsoort in, waar ze haar kleding op afstemt. Gisteren waren het zontomaatjes. Vandaag zoete puntpaprika's, wat haar een zoektocht naar matchende kleding bespaart. Kan ze dat leuke rode jurkje nog een dag aan. [EA]

foto Jorieke Abbing